

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

26

IN NEDERLAND 60 Cts

Lees het komisch verhaal

OPERATIE SCHOENZOLEN

op blz. 16 en 17.

QUINTEN MATSYS DE SMID VAN ANTWERPEN

Volledig tekenverhaal door F. CHENEVAL

's Avonds...
Je hebt koorts ! Ik had het wel gevreesd dat je daar een plaag zoudt opdoen !
Neen, ik heb geen honger !

Matsys had een ziekte opgedaan die hem lange tijd in bed hield. De dokters en de apotekers gingen met de spaarcenten van de jonge ambachtsman lopen.

Wat voel ik mij zwak ! Het zal nog lang duren, eer ik zal kunnen terugkeren naar mijn aambeeld...

En wat gaan wij intussen doen ? Al onze spaarcenten zijn op, en wij moeten toch eten !

Zou ik Quinten even kunnen spreken ?
Ja zeker ! Hij zal blij zijn je te zien !

Quinten, zou je deze houtsneden niet willen kleuren ? Daarmee kun je wat verdienen, en dan zullen de lange uren korter worden !
Ja, graag ! Dat is precies wat ik nodig heb ! Het was heel vriendelijk van jou aan mij te denken !

Enkele dagen later...
Prachtig, zeg ! Die kleurkombinaties zijn schitterend !

Kijk, ik heb een portret gemaakt van mijn kat !

Helemaal niet kwaad getekend... zelfs goed getekend ! Ik zal je eens een handschrift laten verluchten...

Matsys haalt eer van zijn eerste werk.
Dat wordt een prachtig boek ! Je bent een begaafd kunstenaar !

Ja, maar dat is toch maar schilderen met waterverf ! Ik zou liever met olieverf werken !
Maar de kunstenaars houden hun verfgeheimen voor zich. Wie ze wil leren kennen, moet verschillende jaren voor hen werken.

Om leerjongen te worden ben ik nu reeds te oud !

Op zekere dag...
Ik ben genezen ! Nu wordt alles weer zoals vroeger !
Maak je maar niet te moe !

Ach ja, je hadt mij gezegd dat wij nieuwe buren hebben gekregen...

Ja, een schilder met een jonge dochter. Het meisje is erg lief. Ik heb reeds met haar gesproken, maar haar vader schijnt niet erg vriendelijk...
2

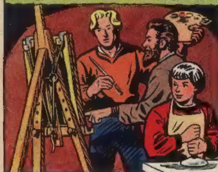

De twaalf maanden zijn reeds sinds acht dagen voorbij...

(1) Nu in museum van Antwerpen.

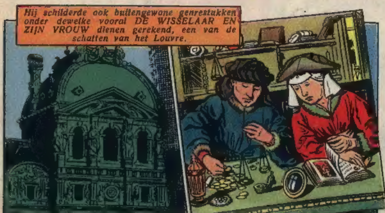

Volgende week : EIFFEL

Einde

DE KEUZE

U KENT waarschijnlijk wel de Marx Brothers, de drie Amerikaanse klowns? Onlangs interviewde Groucho Marx voor de Amerikaanse televisie een joviale honderdjarige.

— Welk is uw geheim, mijnheer, om met zoveel zaligheid een zo hoge leeftijd te bereiken?

— Ho, dat is eenvoudig! antwoordde de honderdjarige. Iedere morgen wanneer ik opsta, zeg ik bij mezelf: Ik heb nu de kans om gelukkig of ongelukkig te zijn. En ik verkies dan maar telkens om gelukkig te zijn, want het geluk bewaart de mens nog het best van al!

Wat denk je van zo'n antwoord?

Dat zouden wij ook moeten doen: iedere morgen wanneer wij opstaan zeggen: « Vandaag willen wij gelukkig zijn! » En wanneer wij dat voornemen in daden willen omzetten, moeten wij maar gedurende heel de dag al de mensen met een glimlach tegemoet gaan, en dan zullen wij wel ondervinden dat onze ouders, onze vrienden, onze leraars en al de mensen, waarmee wij in aanraking komen, beter tegenover ons zullen gestemd zijn, dan indien wij met een lang gezicht rondlopen.

Probeer dat maar eens, en stel het niet lang uit. Begin er morgen al mee, en je zult zien: het resultaat zal je verrassen! Er is maar één ding dat je nodig hebt: wilskracht om het de hele dag lang vol te houden, ook wanneer het al eens tegenslaat!

Kuifje

De Postbode wordt verwacht

Georges Bogaerts, Don Bosco instituut, Kortrijk, zou willen korresponderen met Kuifjeslezers uit binnen- en buitenland. Georges interesseert zich voor muziek en dokumentatie van steden en landen.

Jaap Pijkeren, Heyalaan, 86, Zeist — Prov. Utrecht — Nederland wil korresponderen met Kuifjeslezers uit Nederland, Canada, en de U.S.A. Jaap houdt van auto's, vliegtuigen, jazz en muziek.

Guido Van Pelt, Turnhoutsebaan, 75, Borgerhout, zoekt een korrespondent van 14 à 15 jaar in Congo, U.S.A., Indonesia, Canada, Engeland of Nederland. Guido verzamelt sigarenbandjes en prentjes van alle landen. Hij houdt veel van muziek en lektuur.

LAAT JE KUIFJE'S INBINDEN

EEN fraaie HALVE band (Voorkant) stellen wij voor Hollandse abonné's ter beschikking à 75 cts. Stort dit bedrag op giro 655389 van Kuifje-Holland te Dordrecht en u ontvangt de band franco thuis.

DE KNOKKERSBURCHT

AL deze lezers volgen dag voor dag met spanning de nieuwe T.V.-strip van Willy Vandersteen « De Knokkersburcht ». Mis vooral de wekelijkse heruitzending niet: iedere zondagnamiddag rond half drie!

IN EEN HOEKJE
MET EEN BOEKJE

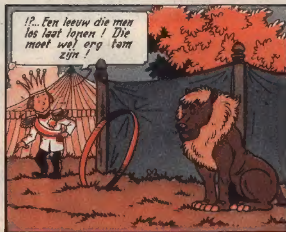
HAVENPIRATEN

DE Uitgeverij Lannoo, van Tielt, stuurde ons het nieuwste nummer (9) van haar jeugdboekerij « De Bonte Wereld », nl. het boek « Havenpiraten » van Werner Hörnemann. Het werd uit het Duits vertaald door Johanna De Neve en verlucht met een reeks goede en grappige illustraties van Ditz von Schneidewind. Dit vrolijk politieverhaal zal zeker en vast jongens en meisjes van 8 tot 14 jaar boeien.

Prijs: genaaid 50 F., gebonden 68 F.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

aken wij ons Test!

DE ZONEN VAN LAMBIK

WIE ZOEKT DIE VINDT

Wie zocht maar toch niet vinden kon, krijgt hier de oplossing van het kruiswoord van vorige week.

HET SOLDATENLEVEN

SOLDAAT Brown schrijft een brief aan zijn moeder: « Het eten in dit kamp is bepaald vergif. En verder krijgen we van die kleine porties... »

SCHOTSE LIST

Een meisje collecteerde voor een of ander goed werk en ze vroeg aan een Schot:

— Wilt U geen gulden geven voor Onze Lieve Heer?

— Hoe oud bent U, vroeg de Schot.

— Negentien jaar, zei het meisje.

— Ik ben er zeven en zeventig. Ik zal Onze Lieve Heer dus eerder zien dan u. Weet u, ik geef Hem de gulden zelf.

OP SCHOOL

— Wim, wie versloeg de Philistijnen?

— Ik heb de sportberichten van vanmorgen nog niet gelezen, mijnheer.

COLLEGA'S

In een donker laantje sprint een man op een wandelaar af en snauwt:

— Je geld of je leven!

— Wat een mop! Je neemt me de woorden uit de mond, waarde collega!

VOOR DE RECHTBANK

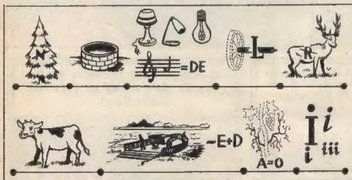
Rechter: Je bent veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf.

Boef: Maar, mijnheer de rechter...

Rechter: Zwijg; anders geef ik je nog enige jaren bij.

Deze mopjes werden ingezonden door Ciska Tee uit Surabaia.

NOG EEN SPREEKWOORDREBUS

ONZE TEST

STEEDS MAAT HOUDEN!

1. — **Je bent uitgenodigd op een feestje bij je vriend. Er wordt een schaal met sandwiches gepresenteerd...**
   a) Je neemt de sandwich die vlak voor je ligt.
   b) Je wilt eerst weten waarmee de broodjes belegd zijn en je kiest er het lekkerste uit.
   c) Je roept lachend: « Mijn rechterhand weet niet wat mijn linkerhand doet » en je grijpt met iedere hand een sandwich!
2. — **Je belt tweemaal tevergeefs aan een deur:**
   a) Je keert op je stappen terug nadat je eventueel een kaartje met enkele woorden op in de bus hebt laten glijden.
   b) Je belt aan bij de buren en je vraagt of je niet over het tuinmuurtje mag klimmen om er je van te vergewissen, dat je vriend heus niet thuis is.
   c) Je belt drie, vier, vijf keren luid en lang, je trommelt op de deur, op het venster en roept door de brievenbus: « Kiekeboe! Niemand thuis? »
3. — **Je komt onverwacht bij je vriend op bezoek en je voelt dat je bezoek stoort:**
   a) Je neemt vlug afscheid en je biedt ekskuus aan voor de storing.
   b) Je zegt: « Ik zie dat ik stoor. De volgende keer zal ik julle op voorhand van mijn komst verwittigen! »
   c) Om het ijs te breken roep je: « Hoe meer zielen, hoe meer vreugd! » en je blijft.
4. — **Twee mensen, die je niet kent, keuvelen met elkaar in tram of trein:**
   a) Je doet je best niet te luisteren en zo mogelijk schuif je een eindje op.
   b) Je spitst je oren en je mimiek bewijst dat geen woord van het gesprek je ontsnapt.
   c) Je mengt je in het gesprek zonder dat men je daartoe uitnodigde.
5. — **Je bent in een winkel. Dat wat je wenst te kopen, kost hier duurder dan in andere winkels:**
   a) Je gaat weer weg zonder iemand te storen.
   b) Je zegt tot de winkelier: « Bent u niet beschaamd deze waar duurder te verkopen dan in andere winkels? Indien u me geen korting toestaat, kom ik hier nooit meer binnen! »
   c) Je schreeuwt zo luid dat ook de andere klanten het horen: « Zo'n dieven! Elders kost deze waar slechts de helft! »

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De aanval van de reuzen mislukte, dank zij de dapperheid en de koelbloedigheid van onze vrienden...

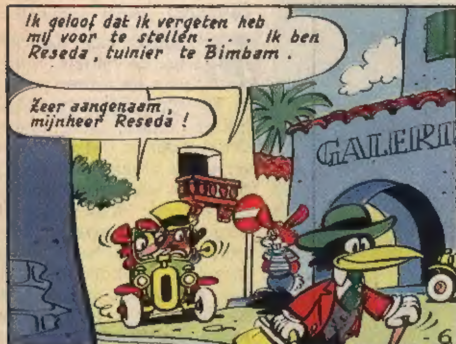

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR R. MACHEROT

Te Notenschelp werden Chloro en Minimum door een van de bewoners zeer vriendelijk ontvangen...

God schiep de wereld, behalve Holland. Dat maakten de Hollanders zelf.

Een indrukwekkend gezicht van de Zuiderzee en een afsluitdijk die daarin wordt gebouwd. Het droogleggen van de Zuiderzee is een gigantisch werk waarmee een aanvang werd gemaakt in 1920. Pas in 1970 zal het volledig Zuiderzee-plan voltooid zijn. (Foto K.L.M.)

De lage lan

HOLLAND is het dichtst bevolkte land van Europa en men leeft er het langst. Het is er ook goed te leven, want nergens geven de koeien meer en heerlijker melk en nergens zijn de graanakkers weliger. De toeristen die ons land bezoeken willen bloeiende tulpenvelden zien, groene malse weiden en schilderachtige windmolens. Zij wensen de mensen en de binnenhuisjes te zien zoals Vermeer ze schilderde en ze wensen te weten waar Rembrandt leefde en werkte. Ze zien ons rijk land met zijn prachtige gebouwen en kraakzindelijke woningen en denken er niet aan dat het op de zee werd veroverd en dat het **is**, dank zij de harde, onverdroten strijd van de mens tegen het water. Denken we er zelf wel aan en hebben we werkelijk oog voor de reusachtige arbeid van onze ingenieurs en dijkenbouwers?

Meer dan énig ander land, is Holland het land van water en wind en, tussen water en wind, achter dijken die nog steeds te lang en nog altijd niet sterk genoeg zijn, schuilen de mooie steden, de pittoreske dorpen, de rijke akkers.

Holland is rijk en welvarend door de arbeid van zijn bevolking, want door de natuur zelf werd niets geschonken. De Hollander bouwde zijn land met eigen handen en dit niet alleen in de figuurlijke maar ook in de letterlijke betekenis van het woord.

DUIZEND JAAR GELEDEN

DUIZEND jaar geleden was de vlakte waar thans het graan wiegt in de wind en er zonnige huizen staan, een uitgestrekt moeras. Het zeewater zette die vlakte regelmatig blank, ze was triestig en onvruchtbaar. Een Moors koopman, die toevallig door ons land reisde, noemde die streek de « sebcha », d.w.z. een streek die nauwelijks bewoonbaar is. Moesten de zaken hun normaal verloop hebben gekregen, dan zou de « sebcha » helemaal door het water verzwolgen zijn. De zee immers won iedere dag veld. Het water knaagde zowel aan het noorden als aan het zuiden en omstreeks het jaar 1300 werd de Zuiderzee, oorspronkelijk een zoetwatermeer, een geweldige zeearm.

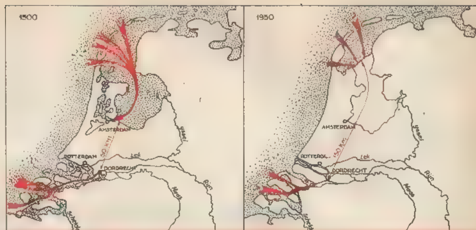
Intussen zakte het land steeds dieper. Waarom? Er was geen hout genoeg om in de winter te stoken en men gebruikte daarom turf. De ene turflaag na de andere verdween. We verbrandden de grond waarop we woonden!... Op een bepaald ogenblik lag het land lager dan de zeespiegel.

De bedreiging van de zee nam steeds een vastere vorm aan en indien we de strijd niet hadden aange-

bonden, dan zou de zee zich thans in het noorden uitstrekken tot in Groningen, tot Breda in het Zuiden en tot Utrecht in het centrum. De mooie en trotse steden zoals Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Delft en Leiden zouden niet meer bestaan. Duikers zouden op de bodem de zee tussen hun puinen kunnen dwalen op zoek naar verdronken schatten...

ALLEEN HET GEBREK AAN HOUT?

NIET alleen het gebrek aan hout en het « turfsteken » was er oorzaak van dat het land steeds dieper zonk. Je moet weten, dat de aarde eeuwig rusteloos is, ook het schijnbaar vaste der aarde, de bodem waarop wij leven. Dat gaat zo langzaam (of wij leven zo snel) dat we het niet merken. Het is echter een feit dat het westen van Nederland in de laatste eeuwen daalt, terwijl het zuidoosten omhoog wipt. Dat reeds te lage land, zinkt nog lager en tot

Langzaam maar zeker vrat de zee steeds meer land weg. Omstreeks 1600 werden er steviger dijken gebouwd. De periode tussen 1580 en 1600 was de meest gevaarlijke omdat het land af te rekenen had met politieke troebelen en niemand op het dreigende water lette. Een zware storm had het einde kunnen betekenen van het centrum van Holland. Van 1600 tot 1932 bestond er een zeker evenwicht tussen de krachten van het water en die van de mens. Een groot deel van de Zuiderzee werd drooggelegd, wat er van de zee overbleef wordt thans IJselmeer genoemd.

...den aan de zee

overmaat van ramp, wordt de zeespiegel steeds hoger.

HET TEGENOFFENSIEF

ONZE dijkenbouwers hebben wellicht eens diep gezucht toen ze hun blikken over de uitgestrekte « sebcha » lieten dwalen, maar aarzelen deden ze niet. Moedig bonden zij de strijd aan tegen de zee en ontrukten haar langzaam maar zeker meter na meter. In de loop van de eeuwen verbeterden ze hun materiaal en hun techniek en zij slaagden er in van de « sebcha » vruchtbaar land te maken. Waar eens de golven ruisten, wiegt thans het goudgeel graan. De polders kunnen slechts droog gehouden worden door het water voortdurend uit te pompen. Dit water wordt langs vele rivieren en kanalen weggeleid.

Het droogleggen alleen volstaat niet. Men moet het veroverde land ook nog beschermen tegen de zee en dat is zeer moeilijk gezien het feit dat de polders van 4 tot 5 meter lager liggen dan de meren, die men nog niet heeft drooggelegd of die men om een bepaalde reden niet dempt, en van 9 tot 10 meter onder het vloedniveau.

Kom mee naar blz. 22.

De stenen in de muur vertellen de geschiedenis van het watergeweld. In sommige streken hebben de hoeven vijf of zes kamers, de vloer van de tweede kamer wordt vier voet hoger gelegd dan die van de eerste, die van de derde kamer 4 voet hoger dan die van de tweede, enz. Naar gelang het water stijgt vluchten de bewoners naar de hoger gelegen kamer. Het vee wordt naar de zolder op vijf meter boven de omliggende velden gebracht. De hoeven zelf worden met een vlechtwerk van wilgen, met boomstammen en zand tegen het water beschermd.

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals. . .

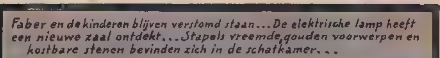

N BALIBACH

Teddy en Maggy volgden Faber in de grot. Deze laatste komt eensklaps opduiken...

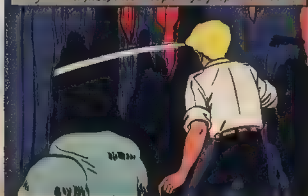

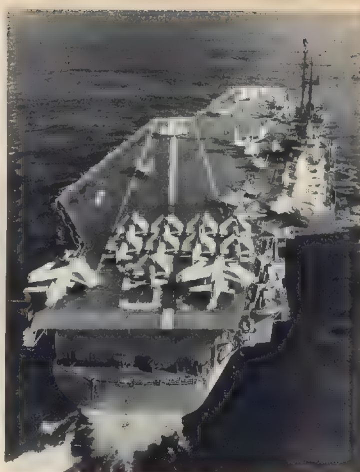

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen en daarom lees je het album « De Avonturen van Pom en Teddy ».

Hij zou de « Queen Mary » en de « Queen Elizabeth » kunnen transporteren. Hij is te breed om door het kanaal van Suez te varen, hij is hoger dan de watervallen van Niagara en kan een snelheid bereiken van 60 km per uur. Hoe heet deze reus ?

Deze reus heet « Forrestal » : Het grootste vliegdekschip ter wereld. Het werd genoemd naar de voormalige minister van Landsverdediging van de States, James-V. Forrestal. Het idee reusachtige schepen te bouwen welke én vliegtuigen én manschappen veilig tot bij het front kunnen brengen is van hem. De Amerikaanse luchtmacht kantte zich echter tegen dit plan. Forrestal streed hardnekkig, maar kon het niet halen. Uitgeput en ontmoedigd pleegde hij zelfmoord.

Hij kreeg echter gelijk.

beschotten. Het is een vliegdekschip, en dat zie je meteen. De driehonderd meter lange landingspiste ligt echter niet in de as van het schip, wat een nieuwigheid is. De vliegtuigen plooien de vleugels, of indien je wil, klappen ze tegen de romp. Het is aldus dat zij door vier krachtige liften van uit de loods, beneden, aan dek worden gehesen. Iedere lift kan twee toestellen tegelijkertijd dragen en in de loods kunnen 100 toestellen opgesteld worden. Om op te stijgen hoeven de piloten geen rekening meer te houden met de windrichting.

Vier stoomkatapulten stuwen de vliegtuigen met een snelheid van 235 km per uur over de driehonderd meter lange startbaan.

De bemanning van de « Forrestal » bedraagt 3.826 koppen (466 officieren en

de FORRESTAL

Het grootste vliegdekschip ter wereld

Het reusachtig vliegdekschip werd gebouwd en kreeg zijn naam. Deze reus is de trots van de Amerikaanse Marine en vormt de kern van de vloot van het Midden-Oosten.

De « Forrestal » werd op bouw gezet in 1952 en te water gelaten in 1955. De konstruktie kostte 80 miljard. Het is het eerste schip in zijn genre, dat na de oorlog volledig in de Ver. Staten gebouwd werd.

Enkele cijfers geven je een idee van de afmetingen en de kracht van deze reus. Vier turbines ontwikkelen 260.000 PK., dit is zoveel als het elektriciteitsverbruik van een stad van meer dan een miljoen inwoners. Hij is hoger dan een gebouw van 25 verdiepingen en weegt 80.000 ton met zijn lading. Het grootste van zijn drie roeren weegt 30 ton. Zijn vier schroeven hebben een diameter van 7,6 m. Iedere schakel van de ankerketting weegt 170 kg. De « Forrestal » telt 1.240 waterdichte 3.360 manschappen). Iedere kooi is uitgerust met een matras in schuimrubber, bij een kooi hoort er een lamp en een ventilator. Er zijn stortbaden en rustzalen.

De « Forrestal » is de eerste in de reeks. Binnenkort krijgt hij een paar broers die nog groter zullen zijn !

KUIFJE WEET HET...

WIJ EN HET WATER

HET artikel over Holland's strijd tegen het water heb je beslist gelezen. Wil je meer weten over de strijd van de Lage Landen tegen de erfvijand HET WATER in het verleden, het heden en de toekomst, dan raden we je de lektuur aan van het mooi boek « Wij en het Water », dat door Elsevier werd uitgegeven en dat zo pas van de pers kwam.

Dit interessant boek vertelt op een boeiende wijze en aan de hand van tekeningen, kaarten en reprodukties van oude prenten, de eeuwenoude worsteling van de Hollanders tegen de zee. Het verhaalt de Sint-Elizabethsvloed in 1421 toen in de Grote

Waard 65 dorpen werden verzwolgen, de ondergang van Reimerswaal, de stormramp van 1570 toen heel Zaftingen werd weggesleept, de tragische nacht van 31 januari 1953. In « Wij en het Water » lees je dat Lamoraal Graaf van Egmond, toen hij 24 jaar was, de opdracht gaf twee kleine meren droog te leggen en te dien einde watermolens liet bouwen.

Watermolens waren, in die tijd, dingen die vol achterdocht werden bekeken...

Keizer Karel verbood reeds in 1515 het turfsteken of het moeren om te beletten dat het land verder werd afgelaagd. Hij beval tevens bomen te planten langs de wegen en de erven. Weet je wie Jan Adriaanzoon Leeghwater was en wat hij tot stand bracht ? Heb je al wel eens een stoombaggermolen van dichtbij gezien en weet je tot wat zo'n knaap in staat is ? Weet je hoe een afsluitdijk wordt gebouwd en hoe men eindelijk de Zuiderzee heeft klein gekregen ? Neen ? Dan lees je « Wij en het Water » door H.-J, Looman, geïllustreerd door Frisco Henstra. Dit boek kost 95 frank.

Het Spoor van de PRAIRIE

Gonzalez gaf onze vrienden rendez-vous. Maar in een saloon zitten twee verdachte kerels die iets in het schild voeren...

Spoorloos verdwenen

1 TERWIJL Gonzales naar het klein hotel loopt waar hij sedert de aankomst van Buffalo Bill te Animas logeert, fluisteren twee zeer verdachte kerels in een saloon met elkaar... « Ik heb bevelen gekregen, Manuel, zegt de oudste van de twee. Wij moeten een man die hinderlijk wordt voor een tijdje doen verdwijnen. » — « Een ontvoering ? » vroeg de andere en trok een lelijk gezicht. « Ja, een ontvoering en ze zal aan ieder van ons 50 dollars opbrengen ! De baas wil dat de man voor de avond valt uit de circulatie verdwenen is. » — « Lijkt mij erg vlug ! Dan zullen we weer een of ander moeten improviseren en daar houd ik helemaal niet van ! »

2 ER is geen gevaar aan verbonden ! antwoordt de kerel die Antonio genoemd werd. De man vermoedt niets van ons opzet. Hij logeert in hotel San Pablo in een kamer van de tweede verdieping. Tussen twee en vier uur doet hij z'n siesta. Wij kunnen zijn kamer langs het venster binnendringen. Voor de tweede ingang van het hotel zal een tilbury op ons wachten. Wij zullen de man eerst, uit voorzichtigheid, een beetje verdoven en dan meenemen naar de kant van Hachita. Er zal geen haan over kraaien, snap je me ? » Manuel knikte en bestelde twee glazen wijn. Ze dronken op de gelukkige afloop van de operatie...

3 KEREN wij terug naar Buffalo Bill en Hickok. Zij bleven die namiddag in hun hotel en verlieten Animas een beetje voor zonsondergang. Het kruispunt van Chiricahua lag op vijf mijlen van de stad. Voor niets ter wereld zouden zij het rendez-vous met Gonzales hebben willen missen. Helaas ! Toen ze daar aankwamen vonden zij er geen levende ziel. Ze wachtten twee uren en nog steeds kwam er niemand opdagen. « Ik begrijp er niets van ! fluisterde Cody. Gonzalez werd belet naar hier te komen ! » — « Meen je dat iemand hem dit heeft belet ? » vroeg Hickok. Buffalo Bill haalde de schouders op. « Het leek me of Gonzalez heel veel over die zaak afwist ! » zei hij zuchtend.

4 KOM, Bill ! We keren terug naar Animas ! Wij moeten weten wat er met Gonzalez gebeurd is ! » Anderhalf uur later waren onze twee vrienden in het klein hotel, waar de Mexikaan logeerde. « Ik wens señor Gonzalez te spreken ! » zei hij tot de portier. « Señor Gonzalez heeft zijn kamer van de hele namiddag niet verlaten. Hij woont op de tweede verdieping, nummer 28. »

5 ZONDER nog een sekonde te verliezen, renden Cody en Hickok de trap op. Zij klopten aan de deur, maar tevergeefs. Met een stevige duw van zijn schouder beukte Buffalo Bill de vermolmde deur in. « Verdraaid ! De vogel is gevlogen ! Maar hij is niet uit vrije wil gegaan », voegde hij er aan toe en toonde Hickok de omver geworpen meubels...

6 MEN heeft hem een handje geholpen en Gonzalez verdedigde zich hardnekkig. » Hickok slaakte een gil en met bevende hand wees hij naar iets wits op de muur...

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE SCHOENZOLEN

TOEN de deur achter de rug van hun ouders was dichtgevallen, bekeken Brigitta en Jan elkaar ernstig en Tom, de jachthond, sloeg het tafereel geïnteresseerd gade.

— Jullie zijn geen kleine kinderen meer! had papa gezegd. Wij laten jullie deze namiddag alleen thuis en ik reken er op dat jullie zich gedragen als verstandige jongelui. Haal dus geen gekheden uit. Hou jullie met iets bezig, met een kalm spel bij voorkeur en als jullie deze avond kunnen tonen dat jullie iets nuttigs hebben gedaan, dan krijgen jullie een beloning.

NIET dat Brigitta en Jan zo erg verlekkerd waren op die beloning, maar papa's stem had licht ironisch geklonken toen hij sprak over het « nuttig werk » dat ze misschien konden verrichten... en dat was blijven zitten. Zou papa misschien geen al te hoge dunk hebben van de initiatieven van zijn kinderen? Ha, neen maar! Zoiets konden ze niet dulden. Ze zouden hem dus klip en klaar bewijzen tot wat zij in staat waren.

— Ik heb gezien, zo begon Jan, dat enkele paar oude schoenen van papa beslist nieuwe zolen nodig hebben. Die welke hij aantrekt als hij op jacht of op visvangst gaat... Ik zal ze repareren! Wat denk je van mijn plan? Dat is toch een nuttig werk, waar of niet? En meteen kan ik het gereedschap van schoenlapper, dat oom Rik mij vorig jaar ten geschenke gaf, eens gebruiken.

— Bravo! riep Brigitta entoesiast. Dan kan ik meteen mijn verbandkastje b o v e n halen, want ik ben er heilig van overtuigd dat je heel dikwijls op je vingers zult slaan!

— Wat? Ik op mijn vingers slaan? Hehe! Ik denk er niet aan! Je zal zien hoe prachtig ik kan schoenen lappen! Tom, haal alle ouwe schoenen die je in huis kan vinden. Vooruit, kerel, aan het werk!

Tom verdween als de bliksem. Dat was een kolfje naar zijn... poot. Hij had een passie voor schoenen. In het leer bijten, de veters stuk trekken... Ha, dat was een pret! Voor jachtschoenen had hij een boontje, want die herinnerden hem aan de heerlijke herfstwandelingen in het bos.

— Waf! Waf! Kinderen, dat wordt een namiddag uit de duizend!

Jan had zich in het midden van de huiskamer op het tapijt geplaatst en had al zijn gerief netjes naast zich gerangschikt. Hij had de hand gelegd op drie stukken dik karton, een oude lederen boekentas, nagels en boenwas. Aldus gewapend kon hij de meest delikate reparaties uitvoeren. Het kwam er nu maar op aan zich niet van de wijs te laten brengen door zuslief, die met spotlachjes in haar ogen de hele zaak bekeek en verband en jodium gereed hield. Jan greep de eerste schoen die Tom gebracht had.

— Die zool is niks meer waard! Ik moet haar door een nieuwe vervangen! Met een nijptang trok Jan enkele nagels uit het versleten leder. Hij deed het zeer handig, dat moet gezegd. Hij lei de oude zool op het karton, tekende de vorm na en knipte hem dan uit. Brigitta stond er stomverbaasd naar te kjken. Neen maar, broer wist er toch iets méér van dan ze had verwacht! Jan verwaardigde zich een klein glimlachje in haar richting, dan nam hij zijn hamer en sloeg toe...

Een luide gil kwam als de klap op de vuurpijl. Hij had zich krachtig op de wijsvinger geslagen. Tom, die juist drie andere schoenen aansleepte, liet ze met een plof vallen. Was me dat schrikken! Brigitta desinfekteerde de pijnlijke vinger en lei er een indrukwekkend verband rond. Met stoïcijnse waardigheid slikte Jan zijn tranen in.

— Dat zal mij nu voor de rest van de namiddag hinderen! Je hebt teveel verband gebruikt! Kijk nou eens aan hoe dik die vinger is? Daarmee kan eens mens niet werken!

— Ja, klaag maar, klaag maar! In plaats van mij te bedanken omdat ik je zo goed verzorgd heb! Bovendien, als je nu weer op dezelfde vinger slaat, zal het niet meer zo'n pijn doen... Dat verband breekt de schok...

Jan haalde de schouders op.

— Dwaze meid! Ik zou nog eens op dezelfde vinger slaan? Neen, so dom ben ik niet!

En inderdaad, broer had gelijk. De hamer kwam niet meer op de arme wijsvinger terecht, maar een goed uur later was ook de pink verbonden, de middelvinger en de ringvinger van dezelfde hand. Toen kwamen twee vingers van de andere hand aan de beurt... De jonge schoenlapper beet op de tanden. Hij wou niet tonen dat het pijn deed en koncentreerde al zijn aandacht op de reparaties. Het was een taak waartegen hij niet was opgewassen. Inderdaad, Tom bracht steeds nieuwe schoenen aan, die allen in een even ellendige staat verkeerden. Jan had nooit kunnen vermoeden dat zijn vader zoveel versleten schoenen bezat. De resten van leder en karton, nagels en oude schoenen lagen op het tapijt verspreid, de kleine tafel in acajou had intussen een flinke stoot van de schaar gekregen, maar vier paar schoenen waren van nieuwe zolen voorzien. Dat was een tastbaar resultaat!...

— AAI!

Jan stak de laatste vinger van zijn rechterhand die nog geen verband droeg in zijn mond. Hemel! Deed dat pijn!

— Wacht! zei Brigitta. Ik kom al! Laat kijken...

Ze stootte echter tegen het jodiumflesje, dat viel en zijn inhoud ledigde over het lichte tapijt en het pasgeboend parket. Tom kwam binnen en lei met de onverstoorbare rust van een echte gentleman zijn vier en twintigste oude schoen midden het jodium plasje.

— Ik zal er nooit mee klaar komen! kreunde Jan. Het zijn er te veel!

Brigitta poetste ondertussen ijverig een zetel schoen, waarop zij ether had gemorst en zei langs de neus weg:

— Ik heb de indruk dat al die schoenen een verschillende maat hebben!

— Je hebt gelijk! Sommigen zijn groot, sommigen zijn klein. Zouden papa's voeten nog groeien?

— De onze wel! Mama zegt dat wij haar ruïneren!

— Ik heb geen karton genoeg en mijn boekentas is helemaal op. Brigitta, gebruikt papa dat boekenkaft in leer, dat op zijn schrijftafel ligt? Neen, he? Ik zal het maar nemen. Nog een paar zolen!

*
* *

Toen de deur geopend werd en hun ouders op de drempel verschenen, werd het plotseling heel stil in de woonkamer. Mama bekeek haar tapijt dat eens zo vlekkeloos was, het geschonden parket, de kussens vol natte vlekken... En papa? Papa bekeek zijn zoon die midden een berg van ouwe schoenen zat, zijn tien vingers in een verband gewikkeld en achter hem stond Brigitta met dikke tranen in haar ogen.

— Wij... wij zijn nog niet helemaal klaar! zei Jan. Maar wij zullen de boel schoonmaken! Je zult nergens nog een vlekje zien. Wij kunnen ons echt nuttig maken als het zijn moet...

Mama kwam een stap nader en haar ogen schoten vonken. Ze opende de mond, maar papa nam haar bij de arm en trok haar terug achteruit. Hij was wel erg geschrokken, maar het was net alsof hij, ondanks alles, moeite had een lach te bedwingen.

Op dit ogenblik deed Tom zijn intrede in de armen van mijnheer Leemans, de buurman...

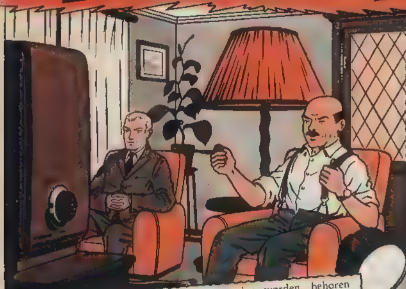
— Ik breng jullie hond terug! zei de buurman. Ik zou verdraaid graag weten, waarom die hond van jullie heel de namiddag de buurt is afgerend en uit alle hoeken en kanten oude schoenen heeft weggesleept!

EEN VERHAAL VAN GREG
GEILLUSTREERD DOOR GHION

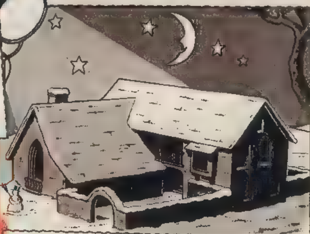
DE TELEVISIE

PROGRAMMA en publiciteit

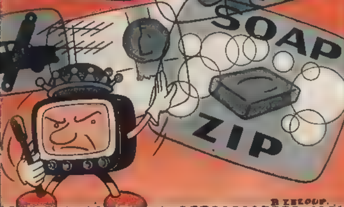

IK herhaal het, wie heeft volgende beroemde zin uitgesproken : « Zeg aan uw meester dat wij hier zijn door de wil van het volk, en dat wij hier alleen weg zullen gaan door de kracht van de bajonetten ! » In het brandpunt van de belangstelling van een hele zaal, van de camera's en van de kijkers, zoekt de ondervraagde wanhopig naar een naam, terwijl mijnheer « Weetal » komfortabel in zijn zetel geinstalleerd voor zijn televisietoestel mompelt : « Maar dat is toch Mirabeau ! Iedereen weet dat ! » Hoe zo, iedereen ? Helaas ! Iedereen weet het niet, en het belletje rinkelt in de T.V.-zaal, vóór de deelnemer heeft kunnen antwoorden...

DE aktualiteiten, die rechtstreeks uitgezonden worden, behoren tot de interessantste T.V.-programma's. De televisie heeft de bioskoop voorbij gestreefd, maar maakt graag gebruik van de film. Toneelspelen hebben een heel ander voorkomen op het scherm, dan in de schouwburg. De spelers moeten voor de televisie op een speciale wijze gegrimeerd worden. Hun lippen zijn niet meer langer rood maar bruin: hun gelaat wordt geel gekleurd, want de iconoscoop « ziet » de kleur niet zoals een menselijk oog, en ze verplicht dus de spelers en de decors zódanig te kleuren, dat het gewone voorkomen bewaard blijft.

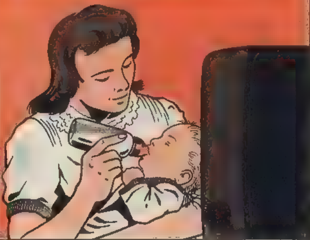

DANK zij de televisie hebben de publiciteitsagenten buitengewone zaken gedaan. Wil je een voorbeeld ? Een uitzending gewijd aan Davy Crockett heeft voor een miljard frank trappersmutsen, en dito jassen en broeken doen verkopen ! De publiciteit, die bij ons reeds overal doorgedrongen is, maakt in Amerika de mensen het leven bijna zuur, en nergens tiert ze zo welig als op het televisiescherm. Dit heeft een vindingrijk man er toe gebracht, een toestel op de markt te brengen, dat hij « Blab off » (mondtoe) heeft gedoopt, en dat men zich voor 150 F. kan aanschaffen. De geergerde telekijker kan met dat ding van in zijn zetel de klank voorlopig uitschakelen. Het grappigste van dit geval is, dat de uitvinder van het « Blab off »-toestelletje van beroep... publiciteitsagent is.

WANNEER het avondprogramma in Europa met een film of een lichte komedie besloten wordt, hoeft men de knop maar dicht te draaien en de stroom af te sluiten tot de volgende dag, maar in de U.S.A., en vooral te New York, waar jonge ouders 's nachts ook moeten opstaan om hun baby te voeden, gaat men slapen zonder het toestel uit te schakelen ! Het zal stom blijven tot 2 u. 's morgens. Om 2 u. precies volgt er dan een speciale uitzending voor de jonge ouders, die hen zachtjes zal wakker maken : lichte muziek en allerlei ráadgevingen aangaande kinderzorg ! Wanneer de baby heeft gegeten, zal een slaapliedje hem weer in slaap wiegen, indien dit nodig mocht blijken. Het jonge Amerikaanse echtpaar schakelt zijn T.V.-toestel niet uit, voor de baby weer vast is ingeslapen...

(Wordt voortgezet.)

Dank zij Confetti konden onze vrienden uit de gevangenis, waarin ze onrechtvaardig waren opgesloten, ontsnappen...

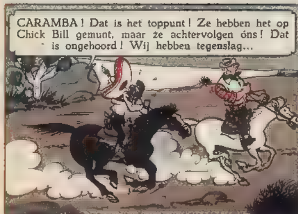

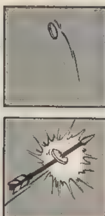

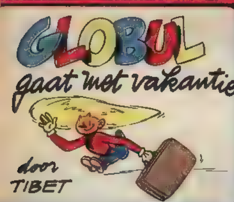

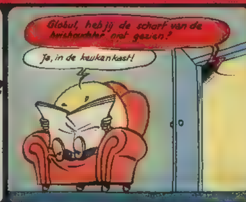

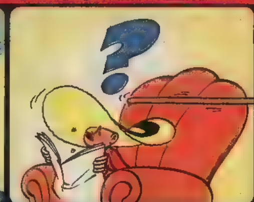
(Wordt voortgezet.)

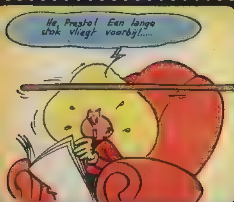
Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge Casy Moto », met als grote helden Chick Bill en Kid Ordinn?

nze tekenfilm voor alle jongens van

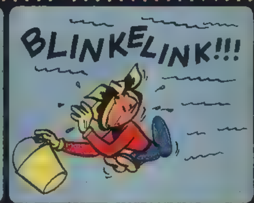

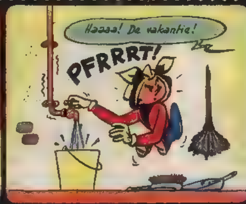

PRESTO!
Ben je dan doof? Ik zei: "De vakantie!"

Neen! De kraan staat open!

Ik zie mij al aan zee...

WAT IS DAT?

Een ramp! Haal de loodgieter en de slotenmaker!...
En misschien ook een zwemleraar?

Ik loop... Ik zwem!

Bij de loodgieter...
En neem een

Even later bij Presto...
Waar staat de watermeter?
In de kelder!

Waar ga je naartoe?
Ik haal een duikpak!

Enkele dagen later...

Kijk eens, Globul!
Waar?

Daar! De lezers denken dat wij verantwoordelijk zijn voor die overstroming!
Meen je?

Wij moeten hen geruststellen!
Lieve lezers, het lek werd gestopt en wij zijn met vakantie aan zee!

Ja, met vakantie! En water is er hier genoeg!
Vakantie! Het einde van onze miseries!

Wij wensen jullie een prettige vakantie, vrienden!

EINDE

EEN EXCLUSIVITEIT KUIFJE

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DITJES EN DATJES OVER DE RONDE VAN FRANKRIJK

HALLO, hallo, beste sportliefhebbers... », aan de toon waarop de reporter — die tot taak heeft de sportliefhebbers die aan hun radiotoestel zitten in te lichten over de Ronde — dit zegt, weet je meteen of « onze renners » bij de eersten zijn of aan het staartje bleven hangen. Dat « Hallo, hallo, beste sportliefhebbers... » kan de temperatuur van de luis-

teraars met enkele graden doen stijgen of doen dalen.

De ronderenners hebben 5.000 km af te leggen en krijgen dit jaar slechts twee rustdagen. Deze korte rust schijnt voor hen nog te lang. Ze houden niet van die rust omdat ze vrezen niet opnieuw op gang te komen. Men spreekt steeds over de renners die eerst of bij de eersten zijn en nooit over de laatsten. Dat is eigenlijk onrechtvaardig, want die sukkelaars hebben toch hetzelfde aantal kilometers in de benen!

Is die grote Ronde vermoeiend of is het maar een grapje? De Ronde is vermoeiend omdat hij zo lang duurt. De laatste dagen is iedereen doodop, behalve diegenen die hem al zittend voor hun radio of televisietoestel volgen! Van de renners wordt het maximum gevergd. Sommigen krijgen heimwee en geven het op, anderen kunnen tijdens de eerste ritten slechts met de grootste moeite volgen en komen pas op dreef als de Ronde ten einde loopt. Na de aankomst in het Prinsenpark verklaren zij dan flegmatiek : « Ik voel me zo fit dat ik opnieuw zou kunnen beginnen! ».

Het boeiendste gedeelte van de koers ligt in de bergen. Het is een grandioos schouwspel de vele renners in hun kleurige truien als mieren tegen die reuzen te zien opklimmen. De renners durven meestal niet naar de top van de berg kijken uit vrees dat de moed hen in de schoenen zou zinken. Wie is als kleine mens tegen zo'n reuzen opgewassen? En toch komen die moedige renners boven op die toppen die verscholen zijn in de wolken, waar er soms een dikke mist hangt of sneeuw ligt en waar het altijd ijskoud is. Om zich tegen die koude te beschermen, steken de renners dikke pakken dagbladen onder hun trui. De motocyclisten die volgen zijn uitgedost als noordpoolreizigers.

Eens boven begint zo niet het zwaarste, dan toch het gevaarlijkste van de zaak : de afdaling. Met een snelheid van 75 à 80 km per uur komen de renners van de berg gereden. Onnodig

te vertellen dat er hier ongelukken kunnen gebeuren! Het meest spektakulaire ongeval overkwam de Hollander, Wim Van Est, vier jaar geleden. Hij draaide niet met de weg mee... hij reed kordaat rechtdoor en viel in een zestig meter diepe kloof. Hij kroop overeind en had geen schrammetje. Moest men die apentoer honderd keren opnieuw doen uitvoeren, dan vielen er honderd doden... Dat Van Est toen aan de dood ontsnapte was een mirakel.

De lage landen aan de zee

VERVOLG VAN BLZ. 11

OM het land en zijn inwoners tegen de zee te beschermen werden er prachtige, sterke dijken gebouwd; in sommige streken niet minder dan drie dijken achter elkaar. De eerste dijk, vlak bij de zee, is de « Wachter ». Indien hij het moet afleggen tegen het watergeweld, dan blijft er de tweede dijk, de « Slaper », en zou ook deze bezwijken, dan zal de derde wal, de « Dromer », het land beveiligen.

DE ZEE IS STERK...

IN 1920 werd een aanvang gemaakt met het droogleggen van de Zuiderzee. Een gigantisch werk. De brede zeearm, die zich gretig dieper en dieper in het land boorde, werd afgesloten bij middel van stevige dijken. Sedert enkele jaren trachten onze dijkenbouwers het geweld van de Noordzee te breken. Het is de strijd van de dwergen tegen de reus en soms vernielt het watergeweld in één nacht, wat in vele jaren noeste arbeid werd gewonnen en opgebouwd. Februari 1953 zit iedereen nog fris in het geheugen. Om zulke rampen in de toekomst [illegible] vermijden, hebben onze waterbouwkundigen het Deltaplan ontworpen. In 1840 had Nederland een kust van 1.840 km en in 1932, dank zij de afsluiting van een deel van de Zuiderzee, nog 1.280. Het Deltaplan zal de kust inkrimpen tot 480 km. Dat betekent dat ons land nog lang niet « af » is!

...EN ZOUT

WE hebben niet alleen tegen het water te kampen, maar ook tegen het zeezout dat klandestien doordringt in de landbouwgrond. Het buiten houden van het zeezout en het reguleren van de zoetwatervoorziening is een heel probleem. Het indringen van het zout brengt immers mee dat er, na verloop van tijd, geen voldoende zoetwater meer zal zijn voor de industrie en er een tekort zal komen aan drinkwater. Wist je dat de IJmuidersluizen bij elke schutting binnenwaarts een geweldige hoeveelheid in zeewater opgelost zout binnenlaten? Die ene zoutpoort smokkelt per jaar acht miljoen zout binnen! En krijg die er maar weer uit!

WATER-TAAL

WATERBOUW heeft zijn eigen taalschat. Weet je wat een **neer** is? Het is een ronddraaiende waterbeweging in een kribveld of in een havenmond. Een **nol** is de rest van een weggeslagen dijk, die nog aan het land vastzit. **Buihaling** is een schommeling van het zeeniveau veroorzaakt door windbuien. **Ebschaar** : geul waardoor de eb stroomt in een benedenrivier. Een **kil** : watergeul tussen hoge oevers. **Schor** : onbedijkt oeverland. **Zate** : de grondslag waarop het dijkslichaam rust. Jammer dat de plaats ontbreekt, want ons lijstje van heerlijke woorden over het water is nog lang!

En zo zou het er uit zien, indien onze dijkenbouwers niet met man en macht tegen het water hadden gestreden. De kustlijn zou over Utrecht en Groningen lopen!

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

OTTO DE GROTE

DOOR het verdrag van Verdun waren er dus drie koninkrijken ontstaan. Dit van Lotharius stortte echter ineen en zo bleven er nog twee : Frankrijk en Germanië. In beide rijken werden de Karolingers uitgeroeid. In Frankrijk kwam de dynastie van de Capetingers op de troon, maar in Duitsland ging de kroon van de ene familie naar de andere. Zo was de kroon achtereenvolgens in handen van de hertogen van Saksen, van Frankenland, van Zwaben, van Beieren en van nog vele anderen...

1. - DE HERTOGEN VAN SAKSEN

KAREL de Dikke, afgezet in 887, werd opgevolgd door zijn neef Arnulf van Karinthië. Hij overwon de Noormannen te Leuven. Na hem werd Lodewijk III koning. Deze stierf in 911. Toen was het in Duitsland met de Karolingers gedaan. In 919 kwam Hendrik de Vogelaar, hertog van Saksen, op de troon die de invasie van de Hongaren, ook wel eens « Noormannen te land » genoemd, kon stuiten.

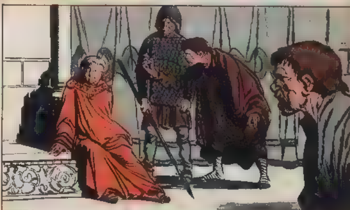
2. - HET DAGET IN DEN OOSTEN

HENDRIK de Vogelaar voegde Lotharingen bij zijn rijk, herstelde de Deense grens en stichtte de Noordmark of Brandenburg. Albert de Schone (ook de Beer genoemd) stichtte daar twee eeuwen later Berlijn. Hij stichtte ook de Oostmark of Oostenrijk. In 936 volgde zijn zoon, Otto de Grote, hem op. Op de tronen van de hertogdommen plaatste deze zijn familieleden en liet hen bewaken door Paltsgraven. Lotharingen — het huidige België — vertrouwde hij toe aan zijn broer Bruno, aartsbisschop van Keulen. In Luik benoemde hij Notger, een zeer bekwaam man, tot prins-bisschop. Met Otto de Grote kwamen ook de scholen en de geleerden.

3. - ADELHEID

HET koninkrijk Italië hoorde nog toe aan een Karolinger, Lotharius. Deze stierf in 950 en Berengarius eigende zich de troon toe. Adelheid, later heilig verklaard, weduwe van Lotharius, werd opgesloten. Zij kreeg het bevel met de zoon van Berengarius te huwen, doch weigerde en riep Otto van Duitsland te hulp. Otto kwam en huwde met Adelheid. Hij kroonde zich met de ijzeren kroon van de koning van Italië. Deze kroon bestaat nog. Zij bevat een ijzeren ring, gemaakt uit een nagel van het kruis van Christus. De koningen van Italië kroonden zichzelf met deze kroon te Milaan, terwijl zij uitriepen : « God heeft mij haar gegeven, wee die haar raakt ».

4. - DE PAUS IN NOOD

SEDERT de pausen een grondgebied bezaten, trachtten alle grote Romeinse families een van hun leden op de troon van sint Pieter te plaatsen. Dit gaf aanleiding tot veel moorddadige en betreurenswaardige twisten. Octavianus van Tusculum werd paus toen hij zestien jaar oud was onder de naam Johannes XII. Hij was tegen zijn taak niet opgewassen en riep Otto de Grote te hulp.

5. - OP 2 FEBRUARI 962

JOHANNES XII zette Otto de gouden kroon op het hoofd. Deze, gevoegd bij de zilveren kroon van Germanië en de ijzeren kroon van Italië, maakte Otto tot keizer van « Het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie », d.w.z. tot beschermer van de paus. Otto de Grote stierf op het hoogtepunt van zijn roem en macht in 972.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

U schijnt verwonderd, mijnheer Imhof?
Hm ... Ja, inderdaad. Ik hoop dat jullie niet daarheen willen. Het is een zeer gevaarlijke streek, die door bandieten wordt beheerst ... Alle reizigers die daar langs wilden, keerden niet terug ...

Ha?... Ik moet nochtans het lama-klooster bereiken. Het leven van een mens hangt er van af!.. Waar bevindt dat klooster zich precies?
Ho ... Langs de grens van Nepal en Tibet, in de omgeving van de Manasarowar-meren ...

Van Lhassa uit wordt het een lange reis!
Ongeveer een duizend kilometer.

Duizend kilometer over onveilige bergpaden ... Hm! Dat is niet erg gelukkig ...
Haha! Ik heb hem op een vals spoor gebracht! En intussen kan ik professor Duroc opzoeken. Wanneer Dan zich rekenschap geeft van zijn vergissing ben ik reeds ver...

Bij het vallen van de dag landt de helikopter op wens van Sanders te Calcutta ...

En terwijl onze vrienden uitrusten, begeeft Sanders zich naar de opslagplaats van Goudias ...
Ik heb een radikaal middel gevonden om Dan uit de weg te ruimen!

De opslagplaats van Calcutta werd eveneens vernield door de stille piraten. Terwijl Sanders door de puinen trekt, wordt hij opgemerkt door een ploegbaas.

Sanders herneemt zijn eerste identiteit onmiddellijk...
Jonge heer, ik ben mijnheer Baldane, afgevaardigde van de Goudias Company. Ik kom de schade schatten! Eerst en vooral, in welke toestand bevindt zich het radiostation?
Ho, mijnheer, het station is bijna helemaal vernield, maar wij hebben reeds een zender hersteld.

Fijn! Goed! Ik zal onze mannen die in Nepal verblijven kunnen waarschuwen ...
Ha, zeer goed!... Ik zal de werking van het toestel kontroleren!... Breng mij naar de zender!

Enkele ogenblikken later bevindt Sanders zich in het zendstation ...
Hier is het, mijnheer!
Goed!... U mag zich terugtrekken ... Ik zal mijnheer Goudias waarschuwen!

Maar zodra Sanders alleen is, roept hij niet zijn baas op, maar ...
Hallo! Hallo! Ik vraag de Tijgerbasis ... Hier Baldane ... Horen jullie mij?

En ergens in de jungle van Nepal antwoordt een radiotechnieker onder een kleine tent ...
Ja, hier de Tijgerbasis. Ik hoor je goed! Ik verwacht je boodschap!

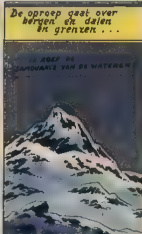
En Sanders geeft zijn bevelen ...
Hier Baldane! Morgen zal ik Nepal overvliegen aan boord van de rode helikopter "Westland S-55" Vliegroute Katmandou-Lhassa. Drie passagiers zullen mij vergezellen. Die staan ons in de weg! Jullie moeten de helikopter onderscheppen en tot landen dwingen op jullie gecamoufleerd vliegveld. Daar moeten jullie zich van het drietal meester maken, en ik zal over hun lot beslissen, zodra ze gearresteerd zijn. Over.

DE STILTE

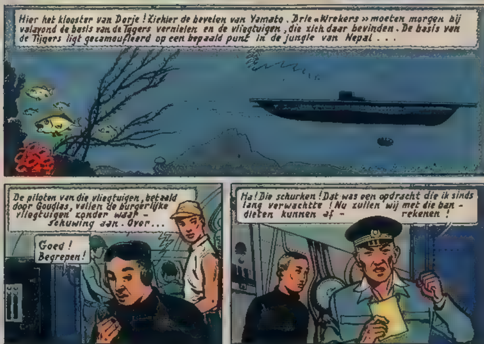
Sanders heeft de naam en ook het uiterlijke van prof. Imhof aangenomen. Dan herkende hem niet en vliegt met zijn vijand naar Tibet...

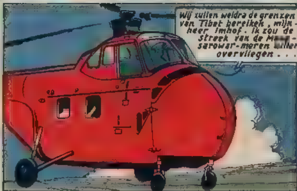

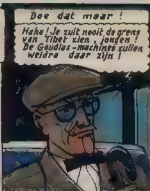

Het monster van de WAMBUTIS

Onder leiding van Jim Lewis is de safari vertrokken om op het grondgebied van de Wambutis een onbekend dier op te sporen. Claire Duval heeft zich bij de karavaan aangesloten in de hoop haar man terug te vinden. De karavaan wordt door de Mbelelees omsingeld...

IN DE MACHT VAN DE MBELELEES

EEN neger trad nader. De snoeren van kaurischelpen en apentanden rinkelden op zijn borst, geverfd met rode aarde. Zijn ogen rolden woedend in hun kassen en met een stortvloed van woorden, onderstreept door grote gebaren, sprak hij de blanken toe. Jim greep de kapita, die zich klein maakte, vast en duwde hem zonder medelijden naar voren.

— Wat vertelt die man? vroeg hij. Vraag hem wat hij van ons wenst.

Met trillende stem vertaalde de kapita :

— Hij zeer boos. Hij zegt dat wij zonder toelating op het grondgebied van de Mbelelees doorgedrongen zijn. Hij ons verbieden nog verder te gaan en hij wensen dat wij hem volgen naar de hut van zijn koning.

— Zeg aan die kwistenbiebel dat wij zijn bevelen aan onze zolen lappen en dat hij ons moet doorlaten! Zo niet...

Het was Howard welke dit antwoord schreeuwde. Hij had iedere zelfbeheersing verloren en klemde de handen krampachtig om de loop van zijn geweer. Jim wendde zich naar hem toe. Zijn lichte ogen fonkelden als staal en de journalist voelde zich klein worden onder deze harde blik. Hij zag lijkbleek, dikke zweetdruppels parelden over zijn gelaat en zijn lippen trilden nerveus. Jim wees naar de Mbelelee, en zei :

— Vertel hem dat wij met de beste gevoelens bezield zijn, dat wij vriendschap wensen met zijn stam en dat het ons verheugt zijn koning te mogen begroeten en hem de geschenken te mogen aanbieden, welke wij voor hem hebben meegebracht.

zullen de Mbelelees aarzelen ons enig letsel te berokkenen. Zij wensen waarschijnlijk slechts een hoge prijs voor de doortocht over hun gebied. Wij volgen hen naar hun dorp. Met een beetje geluk kunnen wij misschien prauwen huren...

Rustig hing Jim zijn geweer over de schouder en zette zich zonder aarzelen aan het hoofd van de karavaan. Claire volgde hem met besliste stap. Howard volgde een beetje schuchter, terwijl hij allerlei verwensingen tussen de tanden bromde. De

kreet. De karavaan verliet de smalle weg en verdween in het dichte woud. Jim bewaarde zijn kalmte. Hij stak rustig zijn pijp op, maar aan zijn scherpe blik ontsnapte niets. Geen enkel detail van de weg ontging hem. De zon moest nu haar hoogtepunt bereikt hebben, want heel de wildernis geleek op een badhuis. Een hete, vochtige damp steeg van de grond op. De Blanken hijgden, hun slapen klopten.

Plotseling kwamen ze uit op de weke oevers van een rivier, die haar slijkerig water met wanhopige traagheid voortstuwde. De glanzende ruggen van de nijlpaarden staken als kleine eilandjes uit het water op. De hitte viel nu als vloeiend lood over het hoofd en de schouders van blanken en negers, die tot aan de enkels in het vette, glibberige slijk waadden. De Mbelelees spoorden de safari aan wat vlugger te stappen. Af en toe wierp Jim een oogslag op het kompas dat hij aan zijn pols droeg.

— Dit water vloeit beslist naar de moerassen van Dialo! dacht hij. Wij hoeven ons slechts met de stroom te laten meedrijven om er te komen...

Met veel moeite geraakte de karavaan over een arm van de rivier, begroeid met reusachtige doornstruiken en eensklaps lag het dorp voor hen. Het was op een heuvel gebouwd. Het stond op palen, groen van de vochtigheid, en strekte zich uit tot in het midden van de stroom. Bij de hutten, vastgebonden aan de palen, lagen lange, smalle prauwen. Een omheining, gevormd uit dikke heipalen, gehard in het vuur, omringde de groep hutten met puntige daken. Enkele uitkijkposten hadden de karavaan zien naderen, want plotseling steeg er een oorverdovend lawaai uit het dorp op. Tamtams roffelden, trompetten schetterden. Men riep, men

De dikke koning streek zijn stok en de krijgers wierpen zich woedend op de blanken en hun dragers...

— Ben je gek! protesteerde Howard heftig.

Jim sneed hem onmiddellijk het woord af.

— Zie jij dan een andere verstandige oplossing? Zelfs als je heel vlug zou schieten, dan zou je ten hoogste drie krijgers kunnen neervellen alvorens de overigen je zouden verscheuren. Het is best met hen te onderhandelen. Ondanks al hun grote woorden en dreigende gebaren,

Een beetje beschaamd boog Howard het hoofd. Met autoritair gebaar gaf Jim de dragers het bevel hun last weer op te nemen. Zij bromden, maar deden wat van hen gevergd werd. De kapita had de woorden van Jim vertaald. Hij voelde zich op slag een beetje moediger. De chef van de Mbelelees gaf zijn krijgers een bevel. De kring verwijdde zich om de karavaan doortocht te verlenen.

dragers trokken het hoofd in de schouders. Hun ogen waren groot van angst en zij drumden achter Jim aan, als bange en opgejaagde schapen achter hun herder.

Omringd door de Mbelelees volgde de safari de weg, die ze reeds hadden afgelegd, maar in omgekeerde richting. De stilte was drukkend. Na een tijd slaakte de krijger met de mooie pluimen op het hoofd een rauwe

schreeuwde en huilde. Een smalle deur in de omheining werd geopend. De karavaan volgde nu de weg, die tussen de hutten door slingerde. Vrouwen en kinderen kwamen toegelopen. Zij riepen, joelden en stoeiden. Te midden van dit orkaan van kreten, van geduw en van gedrang, kwamen de blanken op een open plek van aangestampte aarde; het centrum van het dorp. De Mbelelees

vormden een beweeglijke kring rond die open plaats, waarvan een kant was ingenomen door een grote hut, versierd met ruw houtsnijwerk. Bij de ingang van die hut hurkten trommelaars en hoornblazers.

Er viel een grote stilte, alsof iedereen zich aan een belangrijke gebeurtenis verwachtte. Minuten verliepen en plotseling, terwijl alle hoorns luid en lang schalden, kwam de koning, omringd door zijn notabelen, zijn tovenaars en zijn lijfwacht uit zijn hut. Het was een kleine, vette man met dikke lippen. Een ingewikkeld hoofddeksel, gemaakt van pluimen, glas en gevlochten stro, schommelde op zijn puntige, kale schedel. Om zijn dik lijf had hij prachtige luipaardenhuiden gehangen, aan zijn hals bengelden talrijke snoeren en aan zijn armen en benen blonken koperen ringen. Enkele negers, diep buigend, droegen een grote zetel, gesteund door reusachtige olifanttanden. Zwaar viel de dikke koning in zijn zetel neer. Hij hief een uit ivoor gesneden stok, waarschijnlijk het teken van zijn waardigheid, op en alles werd onmiddellijk doodstil. Met schorre en hese stem sprak hij dan tot de vreemdelingen. Jim riep de kapita.

— Vertaal, fluisterde hij, vertaal wat hij mij zegt!

— De koning zegt dat wij hem beledigden door zonder toelating over zijn grondgebied te komen. Wij verdienen vreselijke straffen, daar wij zijn toelating niet hebben gevraagd. Hij zal ons met de dood straffen omdat wij zijn land binnen getrokken zijn...

De koning zweeg. De krijgers juichten hem toe. Jim gaf een kort bevel en een van de dragers opende de kist die hij droeg en haalde daaruit kleine zakjes zout. Diep buigend en bevend van schrik naderde de man en zette de zakjes aan de voeten van de potentaat. De ogen van de kleine, dikke monarch begonnen te schitteren van hebzucht. Met krachtige, besliste stem beantwoordde Jim de toespraak van de koning en de kapita vertaalde. Jim verzekerde de koning van zijn vriendschap en zijn eerbied en bood hem de geschenken aan welke de dragers voor hem opstapelden. Kralens, kaurischelpen, spiegels, messen, enz..., enz...

— Alles wat wij van u wensen zijn enkele prauwen en pagaaiers, waarvoor wij u trouwens zullen betalen. Wij wensen de moerassen van Dialo te bereiken.

— Waarom wilt u over het groot moeras? vroeg de koning en zijn gelaat versteende.

Jim aarzelde een ogenblik en daar hij meende dat het beter was de waarheid te zeggen, flapte hij het er uit :

— Hebt u al horen spreken van het zonderling dier dat men lau heet en dat, naar men zegt, bij de Wambutis woont? Wij zoeken dat dier.

De dikke koning kon zijn woede nauwelijks bedwingen.

— Niemand mag het groot moeras oversteken! brulde hij. Dat moeras is het heilig meer van de Mbelelees. Gij en de uwen verdienen honderd keren de dood... Mijn krijgers zullen u morgen tot aan de grens van ons rijk brengen, tot daar vanwaar u komt. En waag het niet ooit opnieuw voor mij te verschijnen... Waag u nooit meer op ons grondgebied, want u zoudt er niet levend meer vandaan komen!

— Vraag hem of hij mijn man heeft gezien! smeekte Claire.

De jager kreeg de tijd niet nog één woord te zeggen. De koning had zijn kommandostok gestreken en met woedende kreten stortten de krijgers zich op de blanken en hun dragers...

VOLGENDE WEEK :

DE MBELELEES VIEREN FEEST

DE KUIFJE'S BON

Ziehier de lijst van enkele geschenken:

DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE : 17 reeksen beschikbaar. Per reeks van 10 chromo's	**50 punten**
AFDRUKPLAATJES. 6 nieuwe reeksen van Hergé. Per reeks	**50 punten**
BRIEFPAPIER KUIFJE. Per kaft van 10 vellen en 10 omslagen	**100 punten**
KUIFJE'S CHROMO'S van de Collectie « ZIEN EN WETEN ». Vliegtuigen, Automobiel, Marine, Luchtschepen. Per reeks van 6 prachtige chromo's	**100 punten**
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. 12 reeksen beschikbaar. Per omslag van 5 reprodukties van beroemde schilderijen	**200 punten**
PORTEFEUILLE KUIFJE in cuiroléine	**200 punten**
KUIFJE'S PUZZLE in karton	**200 punten**
KUIFJE'S PUZZLE in hout	**500 punten**

De KUIFJE'S BONS worden aangeboden door :

VICTORIA • PILSBERG • PALMAFINA • MATERNE
GRIMARD - BORSA • PROSMANS • HORTON • PANA
SKI & FRANCO - SUISSE • JUCY & WHIP • NOSTA
TOSELLI

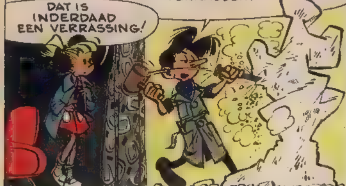
STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T. — Lombardstraat, 24, Brussel
OF RUIL ZE IN EEN WARENHUIS « A L'INNOVATION »

Ton en Tinneke

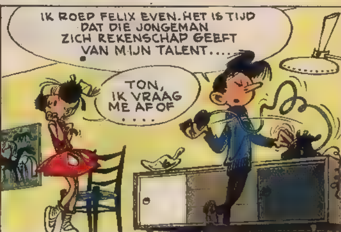

DOOR Franquin

BADEN POWELL

LONDEN in het jaar 1870. Robert Baden - Powell studeert aan het kollege van Charterhouse. Dank zij de hulp van Baden - Powell en de direkteur van het instituut, eindigt een hardnekkige strijd tussen de slagerjongens van Smithfield Butcher en de leerlingen van het kollege ten voordele van deze laatsten...

Dat is werkelijk eèn fijne jongen! Ik zal dit voorvalletje niet vergeten!

Ze vluchten! We hebben gewonnen!

Tekst van Alun Jason. Tekeningen van Norman

Bedank de nieuweling voor deze overwinning!

Mijn beste B. P.

Noem hem maar Bathing Towel!

Weldra heeft het koncert van de school plaats. Wil je daaraan deelnemen, Baden-Powell?

De avond van het koncert...

Wat een mooie avond!

Ja, het is thans de beurt aan Brown, maar hij is er niet!

Mijnheer, dit nummer is bijna ten einde en wij hebben niemand die kan invallen!

Haal Baden-Powell! Hij had zijn beurt reeds, maar misschien wil hij nog wel eens optreden...

Damus en heren, ik geef nu een imitatie van de Franse les.

Ho, Baden-Powell komt terug!

Dat is waarachtig de oude Froggy, onze leraar van Frans!

Maar in 1872 verhuist de school naar Godalming, en daar ontdekt Baden-Powell een nieuw spel.

Op een namiddag...

Ik ga in het woud. Daar zijn zoveel wonderen te ontdekken. Kom je mee?

Ja, ik benijd je om je kennis van natuurkunde!

(Wordt voortgezet.)

GOUDVISSEN EN VLOOIEN

EEN dokter uit Marseille stelde vast dat vele van zijn patienten die aan astma leden goudvissen hielden. Hij meende dat dit niet op een toeval kon berusten en dat er een verband moest zijn tussen astma en goudvissen. De geneesheer analyseerde daarom het poeder waarmee men de goudvissen voedt en dat niets anders is dan gedroogde en gestampte vlooien, en kwam tot het besluit dat dit poeder astma veroorzaakt. Het volstond de goudvisjes weg te doen, het poeder te begraven en de plaats waar het gestaan had grondig schoon te maken om de patienten van hun astma te genezen.

DE POST

VAN HET SPOOR NAAR DE SILO

OM de wagons waarin het graan getransporteerd wordt vlugger leeg te maken, werd er in de Ver. Staten een toestel gebouwd dat de wagons zelf omkipt. Het toestel wordt boven een verhoogd spoor opgesteld, het kipt de wagon om en deze laat het graan regelrecht in de lager gelegen graansilo's vallen.

BIRD-WATCHING

AAN welk spel hebben de Amerikanen op dit ogenblik hun hart verpand? Je raadt het nooit!... Aan « bird-watching », vogelobservatie of vogelwacht. Het wordt aanbevolen aan overspannen zakenlui. Het gaat er om in een jaar tijd het grootste aantal verschillende vogels op te sporen.

Het huidig rekord : 1.000 verschillende soorten in 100 dagen. Rekord behaald door een Engels-Amerikaanse ploeg, die 48.000 km aflei met een modern fotoapparaat, een bandopnemer en notaboekjes.

HET UURWERK VERTELT

DE Yankees zijn erg fier op hun « population-clock ». Het is een elektronische machine, die op ieder moment van dag en nacht zegt hoeveel inwoners de Verenigde Staten heeft. De klok telt het aantal geboorten en het aantal inwijkelingen op, trekt daarvan de overlijdens en de uitwijkelingen af. Ze geeft ook een grafiek van de regelmatige bevolkingstoename in de States : op dit ogenblik 170.000.000 inwoners !

KLEINE T.V. ECHO'S

● « Poets hiermee je tanden », zei de stem van de Britse kommerciële televisie, toen een heerlijke saus op het scherm verscheen. — « Geef dit aan uw kat, zij zal er van houden » zei een andere stem, toen een meisje een glas champagne uitgoot. — « Het wagensmeer dat nooit faalt » zei een derde stem, als reklame voor een welbekend biermerk.

Toen begonnen de telefoons te rinkelen en de technici stelden vast dat zij de stemmen van de reklames hadden verwisseld. Zij haastten zich die vergissing te verbeteren maar niet voor dat de lachende kijkers een vrouw hadden zien wijzen op een kat « Dat is mijn echtgenoot ». De kijkers lachten zich haast krom, de technici keken zuur en de direkteurs van de firma's, die de reklame hadden betaald, ergerden zich groen !

● « Smith, je spiekt ! » Smith hoorde dit en werd rood. Hij wist wel dat het niet de stem van zijn geweten was die had gesproken, maar die van een strenge prof... Nochtans was die zeergeleerde heer nergens te zien. Hij zat in een klein bureau naast de klas een keek naar het telescherm dat voor hem stond. Op dit scherm volgde hij het doen en laten van al zijn leerlingen en hij kon hen door een mikro toespreken. Wanneer de leraars over zo'n TV - installatie beschikken wordt het spieken totaal onmogelijk.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)
ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.
DEVEA
Publiciteit : PUBLI-Art
27-6-57

Tiljon

Geen whisky voor diplomaten!

EEN lid van het Amerikaans Congres verklaarde onlangs

dat er ieder jaar 535.000 dollars, of 26.000.000 Belgische F. wordt uitgegeven voor het schenken van whisky aan Amerikaanse diplomaten. Hij vroeg kort en goed de afschaffing van deze post. « Ik zie niet in, zo verklaarde hij, waarom men zoveel alkohol zou geven aan mensen die hun hoofd toch koel moeten houden !... »

Inderdaad.

VOORZICHTIGHEID IS DE MOEDER...

OP een gladde autosnelweg reed een auto zéér, zéér snel. Een motocyclist ging er achter, haalde de auto in en riep de jongedame die aan het stuur zat toe, dat zij veel te snel reed en moeilijkheden zou krijgen met de wegenpolitie.

— Weet ik, hoor ! riep zij terug met een gulle lach. Maar mijn banden zijn zó slecht dat ik zou willen thuis zijn alvorens ze springen !

VOOR JE TUINTJE

DE Engelsen houden van een mooi verzorgd tuintje dat weet iedereen. Sedert enkele weken gebruiken zij een nieuwe machine om hun tuintje schoon te houden : de bladraper. Dit toestel bestaat uit vier borstels die draaien. Een middel om de dode bladeren een tweede keer te doen sterven...

ANTWOORD OP DE TEST

STEEDS MAAT HOUDEN

a) Prachtig ! Jij weet wat maat houden is. Je bent diskreet en je toont steeds dat je welopgevoed bent !

b) Jij moet nog heel wat bijleren ! De opmerkingen die je soms maakt, kunnen grappig zijn maar passen niet in de mond van een jonge snaak !

c) Dat kan niet door de beugel, jonge vriend ! Jij overdrijft !

De patriarch

TE San Bernardino, een gemeente in Californië, was een man 74 jaar geworden en vroeg daarom zijn ouderdomspensioen aan. Om dit te verkrijgen moet je, in Californië zowel als hier, de nodige bewijsstukken kunnen voorleggen. De man vroeg dus een uittreksel van zijn geboorteakte en kreeg dit onmiddellijk. Tot zijn grote verbazing stelde hij vast, dat hij in het geboorteregister werd opgeschreven in het jaar 1833 ! Zijn pensioen krijgt ie vast !

HOERA VOOR DE JANMAATS !

DAT de Janmaats ook aan land hun man kunnen staan, bewezen de matrozen van de Royal Navy onlangs in Parijs, waar zij het publiek toonden wat de « Operatie Field Gun » is. Het is een oefening die sedert vijftig jaar in de Navy bestaat en tot doel heeft spierkracht, moed en praktische kennis te bevorderen. Het gaat er om, een veldkanon en de kisten munitie eerst over een muur daarna over een twintig meter brede ravijn te brengen. Om dit werkje op te knappen beschikken de matrozen slechts over enkele primitieve kabels en... hun spieren. In minder dan twee minuten slaagde een ploeg matrozen er in de opdracht uit te voeren. De kist met munitie ging in één keer over de muur, maar dit was niet het geval met het veldkanon; het moest uit elkaar genomen worden want de loop alleen weegt bijna vijfhonderd kilo.

HET VARKEN SPANT DE KROON

ONGELOOFLIJK en toch waar : in de handelsbalans van Frankrijk wegen de varkens zwaarder dan de auto's. Het handelscijfer voor de varkens bedraagt inderdaad 325 miljard en dit voor de auto's 200 miljard. De vier poten winnen het dus van de vier wielen !

20.000 WIMPERS

JE weet wel dat de vingerafdrukken voor de politie belangrijk zijn en men, dank zij een vingerafdruk, een booswicht op het spoor kan komen. Een Japanner denkt er ernstig over de vingerafdrukken te vervangen door de... wimpers ! Hij beweert dat geen twee mensen dezelfde wimpers hebben. Hij heeft reeds een kollectie aangelegd van 20.000 verschillende soorten wimpers en wil er nog steeds niet mee ophouden. Of hij nog niet knipperoogt ?

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Onze vrienden bevinden zich op de Rode zee. Hun schip werd door de Mosquitos in brand geschoten..

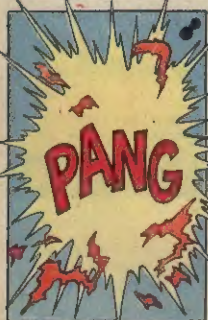

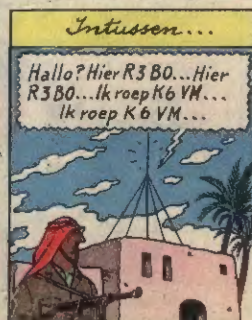

(Wordt voortgezet.)